

102685

SAMENVATTING

Beroep tegen berisping BVE

Docent is berispt omdat hij zijn leerlingen tijdens de lessen de beschikking zou hebben gegeven over een vijftigtal examenvragen met bijbehorende antwoorden, waarbij hij instructies zou hebben gegeven over welke vragen tijdens het (her)examen zouden worden gebruikt. De werknemer betwist en stelt de vragen en antwoorden slechts gegeven te hebben vanuit pedagogisch-didactisch oogpunt omdat het een zeer moeilijk vak betreft en het lesboek te theoretisch is. De Commissie oordeelt dat onvoldoende is komen vast te staan dat de werknemer de leerlingen vooraf heeft medegedeeld welke vragen op het examen gesteld zouden worden. Wel lijkt aannemelijk dat de leerlingen uit de behandelde lesstof hebben kunnen afleiden welke vragen hoogstwaarschijnlijk op het examen gesteld zouden worden. Een zodanige handelwijze is op zichzelf genomen niet ongeoorloofd. Zo er al aspecten van afkeuring zijn aan te wijzen en zo deze handelwijze al is aan te merken als plichtsverzuim, is de Commissie van oordeel dat deze handelwijze, alle omstandigheden in aanmerking nemend, onvoldoende plichtsverzuim oplevert om de opgelegde berisping te rechtvaardigen. Beroep gegrond.

102685

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A
gemachtigde: mr H.J. Weekers

en

het College van bestuur van C, gevestigd te D, verweerder, hierna te noemen de werkgever

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 17-08-2004, ingekomen op 18-08-2004 en aangevuld bij brieven van 25-08-2004 en 14-01-2005, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 22-07-2004 om hem een schriftelijke berisping op te leggen wegens plichtsverzuim. De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 09-09-2004. De mondelinge behandeling vond plaats op 24-01-2005. A verscheen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. De werkgever werd vertegenwoordigd door E, bedrijfsjurist, daartoe gemachtigd bij schriftelijke volmacht d.d. 24-08-2004 en F., directeur unit Administratie & Handel. De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

De Commissie gaat op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht uit van de volgende, als gesteld en niet of onvoldoende weersproken en door de Commissie in deze procedure relevant geachte, tussen partijen vaststaande feiten.

A is sinds 1991 werkzaam als docent bij (de rechtsvoorganger van) C, unit Administratie en Handel, in een vast dienstverband met een volledige betrekkingssomvang.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO-BVE.

Het vak GSB is één van de verplichte keuzevakken in de deelkwalificatie van administrateur niveau 4. A gaf in het schooljaar 2004-2005 voor de eerste maal les in dit vak aan 2 MBO-klassen. Voordien doceerde hij het vak in een andere opzet. A was de enige docent die les gaf in het vak GSB en heeft zodoende ook zelf het examen opgesteld. Op 28-06-2004 werd een leerling tijdens het examen GSB 3 betrapt met een spiekbriefje. De werkgever heeft hierop een onderzoek ingesteld waaruit zou zijn gebleken dat het desbetreffende spiekbriefje vrijwel alle vragen die op het examen werden gesteld bevatte met de bijbehorende antwoorden. Tijdens een gesprek op 01-07-2004 van de werkgever met A, is hem door eerstgenoemde medegedeeld dat een dermate verre gaande mate van sturing geen valide meting kan opleveren van het resultaat van een leerproces. Bij brief d.d. 08-07-2004 heeft de werkgever A medegedeeld voornemens te zijn om hem een schriftelijke berisping op te leggen omdat hij de voor hem geldende voorschriften en verplichtingen niet is nagekomen en niet datgene heeft gedaan of nagelaten wat hij als werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort na te laten of te doen, hetgeen de werkgever kwalificeert als plichtsverzuim. Bij brief van 09-07-2004 heeft A aangekondigd verweer te willen voeren tegen dit voornemen, hetgeen hij bij brief van 20-07-2004 heeft gedaan. Vervolgens heeft de werkgever A bij brief van 22-07-2004 medegedeeld hem de disciplinaire maatregel van een schriftelijke berisping op te leggen wegens plichtsverzuim. Hiertegen keert zich het onderhavige beroep.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A stelt dat hij, omdat vrijwel niemand voor het vak GSB slaagt en omdat het vak teveel theoretische voorkennis veronderstelt, er vanuit pedagogisch-didactisch oogpunt, voor heeft gekozen om de leerlingen 48 vragen met antwoorden te geven. Op basis daarvan heeft hij zijn lesprogramma opgezet. A betwist voorts niet professioneel te hebben gehandeld: hij heeft de deelnemers niet vooraf aangegeven welke vragen daadwerkelijk op het examen zouden worden gesteld. Voorts voert A aan dat hij zijn opleidingscoördinator, de heer G, heeft aangegeven dat het lesboek te theoretisch is en te ingewikkeld taalgebruik bevat voor de leerlingen en dat hij in feite machteloos was om de leerlingen een moeilijke materie als GSB bij te brengen. G heeft hem daarop medegedeeld dat de toets een integraal onderdeel diende te zijn van de les. De werkgever had, alvorens tot plichtsverzuim te concluderen, moeten aangeven dat een dergelijke wijze van lesgeven niet wenselijk was. Eerst indien hij dan dezelfde lesmethodiek zou blijven hanteren, zou er sprake zijn van plichtsverzuim, aldus A.

De werkgever voert daartegen aan dat een docent dient te begrijpen dat het niet de bedoeling kan zijn dat de leerlingen exact weten welke vragen er letterlijk gesteld zullen gaan worden in een examen. Een dergelijke handelwijze is niet correct en onprofessioneel. Een dermate verre gaande mate van antwoordsturing kan geen valide meting opleveren van het resultaat van een leerproces. Door aldus te handelen, heeft A de kans zeer groot gemaakt dat leerlingen op andere gronden dan op grond van de vigerende Onderwijs- en examenregeling (OER) zouden kunnen slagen. Dat de betrapte leerling vrijwel nooit in de les is geweest, maakt al duidelijk dat de slaagkans met deze werkwijze vrijwel 100% is. De werkgever erkent tot slot dat het een moeilijk vakgebied betreft maar het vakgebied maakt nu eenmaal deel uit van de opleiding en sinds 1990 zijn er vele leerlingen voor het vak geslaagd.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 4.1.5 WEB, en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

De schriftelijke berisping

De Commissie stelt vast dat er met betrekking tot de totstandkoming van de berisping is gehandeld in overeenstemming met de in de CAO-BVE 2003-2004 gestelde vormvereisten ten aanzien van de zogenoemde voornemen-procedure.

De disciplinaire maatregel van een schriftelijke berisping is opgelegd omdat de werkgever meent dat A zich schuldig heeft gemaakt aan plichtsverzuim door de leerlingen tijdens de lessen de beschikking te geven over een vijftigtal examenvragen, waarbij hij instructies zou hebben gegeven welke vragen tijdens het examen GSB 3 zouden worden gebruikt. Ook zou A hebben aangegeven welke vragen er zouden worden gebruikt indien een hertoets nodig zou zijn, aldus de bestreden beslissing van de werkgever d.d. 22-07-2004. De Commissie zal beoordelen of bovenstaande feiten voldoende zijn komen vast te staan en in het bevestigende geval, of deze feiten plichtsverzuim opleveren als bedoeld in artikel H-44 CAO-BVE en indien ook dit het geval is, of de opgelegde maatregel, gelet op alle omstandigheden van het geval, gerechtvaardigd is.

De Commissie overweegt dienaangaande dat partijen het erover eens zijn dat het vak GSB voor de desbetreffende leerlingen een moeilijk vak is. De werkgever heeft dan ook op zich niet zozeer moeite met het vooraf aan de leerlingen ter beschikking stellen van de vragen en antwoorden doch wel met het concreet aangeven door de docent van welke vragen er tijdens het (her)examen zouden worden gesteld. A betwist dat hij de leerlingen heeft aangegeven welke specifieke vragen er op het examen zouden worden gesteld. A heeft de leerlingen als lesmateriaal 48 vragen en antwoorden uitgereikt die zijns inziens de verplichte eindtermen afdoende dekten en waarvan er, door tijdgebrek, uiteindelijk slechts 20 in de lessen zijn behandeld. Naar het oordeel van de Commissie is onvoldoende komen vast te staan dat A de leerlingen vooraf heeft medegedeeld welke vragen op het examen gesteld zouden worden. Dit volgt immers niet uit een vergelijking van het aangetroffen spiekbriefje met de gestelde examenvragen noch uit de bij de vragen geplaatste kruisjes. Wel lijkt aannemelijk dat de leerlingen uit de behandelde lesstof hebben kunnen afleiden welke vragen – hoogstwaarschijnlijk – op het examen gesteld zouden gaan worden. Een zodanige wijze van lesgeven is op zichzelf genomen niet ongeoorloofd, temeer nu er binnen de instelling geen voorschriften dan wel richtlijnen voorhanden zijn over op welke wijze de lessen en de toetsen GSB dienen te worden gegeven. Bijkomende omstandigheden kunnen dat anders doen zijn doch van zulke omstandigheden is niet gebleken. Zo er al aspecten van afkeuring zijn aan te wijzen ten aanzien van de handelwijze van A (zoals het behandelen van te weinig vragen en onvoldoende plegen van vooroverleg met zijn opleidingscoördinator) en zo deze handelwijze al is aan te merken als plichtsverzuim, is de Commissie van oordeel dat deze handelwijze onvoldoende plichtsverzuim oplevert om de opgelegde disciplinaire maatregel van een schriftelijke berisping te rechtvaardigen. De Commissie neemt bij dat oordeel in aanmerking dat het gemiddelde eindcijfer voor het vak GSB onvoldoende was (5.0 en 5.3), A het vak GSB voor de eerste maal in de huidige opzet doceerde, hij meende in het belang van de instelling en de leerlingen te handelen, hij ruime ervaring heeft met het doceren van aanverwante vakken, er slechts één lesboek beschikbaar is dat veel te theoretisch blijkt te zijn en hij inmiddels weer conform de wens van de werkgever aan de hand van het lesboek werkzaam is. Daarenboven is de Commissie gebleken dat de examencommissie ervoor heeft gekozen om het examen niet ongeldig te verklaren en dat de werkgever de onderhavige kwestie ook niet heeft voorgelegd aan het Kwaliteitscentrum Examinering.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep gegrond.

Aldus gedaan te Woerden op 22 februari 2005 door mr W.H.B. den Hartog Jager, voorzitter, drs J.A.M. van Agt, mr E.M.W.P. Hermans, drs P. Koppe en mr T.M.J. Smits leden, in aanwezigheid van mr R.M. de Bekker, secretaris.

mr W.H.B. den Hartog Jager
voorzitter

mr R.M. de Bekker
secretaris